

A što ako bi **Isus Krist** ipak podržao raspisivanje referenduma o definiciji braka

autor: prof. dr. Slaven Letica

Zašto su i kako američki neurokirurg dr. Ben Carson i hrvatska skakačica u vis Blanka Vlašić postali žrtvama agresivnih zagovornika istospolnog jednoumlja i verbalnog terora

Drage Hrvatice i Hrvati, ako slučajno mislite da je „vaša“ rasprava ili, budimo iskreni, politička i medijska „dževa“, oko potrebe raspisivanja referenduma o definiciji braka i sve dvojbe i moralne panike oko istospolnih zajednica nešto jedinstveno, ljuto se varate.

To što predsjednik VRH-a **Zoran Milanović** naziva agresivnim kulturnim ratom, a što bi bilo ispravnije okrstiti semantičkim političkim ratom, globalni je fenomen: živimo u vremenu u kojem se vodi ljuti boj oko značenja riječi koje su se koliko do jučer – a prije toga stoljećima – činile samorazumljivima.

Suvremeni, informacijski super-umreženi svijet, djeluje po logici „Leptirova učinka“, kovanici **Edwarda Lorenza** iz teorije kaosa, što se svodi na ezoteričnu tezu da let leptira u Kini i blago kretanje zraka koje stvaraju njegova krilca može u Hrvatskoj i Europi izazvati orkanski vjetar, a u Americi razorni tornado.

Iako ta teorija sigurno ne vrijedi za prirodne fenomene, ona je sve više primjenjiva na društvene: valutna, bankovna ili burzovna panika iz Kine ili Amerike doista može prerasti u svjetsku finansijsku paniku, a objava spota „Gangnam Style“ na društvenim mrežama pretvara njenog tvorca u planetarnu zvijezdu dana.

Znakovi i riječi izgubile su značenja na koja smo navikli, postali su praznim bačvama koje plutaju po bespućima suvremene javnosti i spoznaje kao ukleti Nizozemci: svatko u njih može „uliti“ značenje koje zaželi. Dakako, uz pretpostavku da ima dovoljno drskosti i društvene moći.

U modi je nametanje novih značenja drevnim riječima – otac, majka, kći, sin, muškarac, žena, roditelj, maternica, trudnoća, drugo stanje, porod itd. – koje najčešće ne trpi prigovore, sumnju, raspravu. Mora biti onako kako kaže navodno društveno ugrožena manjina ili ste osuđeni na progon iz spoznajnog raja (za njih) ili spoznajne tamnice (za nas) zvane: politička ispravnost/korektnost.

Otmice riječi počele su zapravo onoga časa kad su borci za prava spolnih manjina lukavo odlučili da engleskoj riječi „gay“ – koje je izvorno značenje bilo „bezbrižan“, „sretan“, „bistar“ i „sjajan“ – udahnu sasvim novo, isto-spolno, homoseksualno značenje. Dakako, uz mnoštvo istoznačnica i suznačnica. Danas se ta riječ uopće ne koristi u izvornom smislu, jer su je „oteli“ i „zatočili“ aktivisti pokreta za prava homoseksualaca, lezbijki, transeksualaca, biseksualaca i inih spolnih manjina.

Vratimo se ipak hrvatskoj zakonskoj definiciji braka koja, kako se trenutno čini, nije zaduga. Obiteljski zakon u članku 5. ovako ga definira: „Brak je zakonom uređena životna zajednica žene i muškarca.“ U članku 6. ta se definicija osnažuje: „Brak se sklapa suglasnom izjavom žene i muškarca u građanskom ili vjerskom obliku.“

Organizatori skupljanja 749.316 potpisa za referendum o ustavnoj definiciji braka, građanska udruga „U ime obitelji“ misli, nada se i zahtijeva da upravo takva zakonska definicija unese u Ustav RH. Potpisu su

prikupili za referendumsko pitanje: "Jeste li za to da se u Ustav RH unese odredba po kojoj je brak životna zajednica žene i muškarca?"

Usput govoreći, američki Vrhovni sud će na posljednjem zasjedanju u postojećem sastavu uskoro, 24. lipnja 2013., odlučivati o tome je li ovdašnji Zakon o obrani braka (the Defense of Marriage Act), izglasani 1996. (potpisao ga je liberal **Bill Clinton**) – kojim se brak definira kao zajednica muškarca i žene – u skladu s američkim ustavom. Odluka će suda, po svemu sudeći, zavisiti od mišljenja jednog jedinog sudca – njegovo je ime **Anthony Kennedy** – koji je u posljednje vrijeme približio logici „brak za sve“.

Brojni pojedinci – u Americi, Europi i Hrvatskoj – koji sebe smatraju liberalima, ljudsko-pravednima i modernim građanima svijeta, tradicionalnu definiciju braka smatraju nazadnom, a njene zagovornike nazadnjacima, talibanim, homofobima, klerikalcima, nacionalistima, pa i nacistima.

Srž argumentacije hrvatskog dijela te „liberalne“ skupine nedavno je sažeо pjevač Hladnoga piva **Mile Kekin**: „Protiv sam održavanja ovog referenduma iz mnogo razloga. Premda sam dio heteroseksualne većine, imam suprugu, dvoje djece i stambeni kredit te odgovaram svim normama 'normaliteta' zbog svoje djece protiv sam ovog referenduma. Ne želim da oni jednoga dana moraju bježati iz ove države zato što im ovdje nije dopušteno da budu drugačiji i uživaju u drugoj vrsti braka.“

Mislim da odavde, izdaleka, iz Washingtona, od kuda se bolje uočavaju neki domovinski društveni fenomeni mogu ukazati na jedan kulturni paradoks: dok hrvatski ljevičari žive u davno prošlim vremenima svakojakih političkih, glazbenih i kulturnih nostalгија (javno i privatno nariču nad gubitkom svoje obećane zemlje i njenog poretku, obilaze sajmove antikviteta i obožavaju miris starih knjiga), drugo, konzervativnoj ili tradicionalnoj ognjištarskoj strani, uskraćuju pravo na jednu malenu „nostalgiju“: uvjerenje da je tradicionalni brak doista ono što je zakonski još uvijek: zajednica muškarca i žene.

Kako sam imao priliku letimično upoznati neke od organizatora „Operacije bračni referendum“ (bio sam gost-predavač na jednom okupljanju mladih tradicionalista u Mariji Bistrici), osjećam potrebu kazati kako je „Druga Hrvatska“ (religiozna, tradicionalna, pa i konzervativna) napokon dobila izuzetno sposobnu intelektualnu i aktivističku elitu koja zna kako se izboriti za vlastita uvjerenja i prava. Od mnoštva sposobnih mladih ljudi koje sam ondje sreo, izdvojio bih tek nekolicinu koji su odrasli i socijalizirani u demokratskim porecima i kulturama, pa znaju kako se koristiti suvremenim informacijskim i komunikacijskim alatima i alatima pravne države: **Vincent Vice John Batarelo**, don **Damir Stojić**, **Stjepo Bartulica**, **Davor Ivo Stier** i dr. **Željka Markić**.

Za njih bi se kod „nas“ u Americi kazalo da prakticiraju konzervativam s dušom – compassionate conservatism: jer iskreno vjeruju da je opće društveno blagostanje i sklad moguće ostvariti poštujući tradicionalne društvene (hrvatske) vrijednosti.

Pojava tih i takvih ljudi izazvala je pravi kulturni i psihološki šok među aktivistima i medijskim ortacima „liberalnih“ udruga koje su navikle da se verbalnom agresijom mogu izboriti za sve što im se učini vrijednim borbe.

Duboko frustrirani zbog pojeve tako moćnog tradicionalnog društvenog pokreta, čije vođe i glasnogovornici ne zamuckuju, poznaju svijet i moderne društvene medije i ne gube živce, različite kontre, iskoni, bivši feralovci, jutarnjaci, dokumente i drugi samozvani borci za ljudska prava, izgubili su prisebnost duha, pa su počeli kampanju javnog sramoćenja svih koji su podržali zahtjev za referendumom: **Blanka Vlašić**, **Igor Štimac**, **Dubravko Šimenc**, **Nino Raspudić** i drugih.

Usput govoreći, kapilarna redefinicija braka već je na djelu, pa je tako u hrvatskom prepjevu Wikipedije već objavljena, borcima za manjinska spolna prava poželjna i prihvatljiva, ova definicija: „Brak je **društvena** institucija kojom se regulira specifični odnos između dvoje ili više pojedinaca u svrhu **zajedničkog života** i/ili odgajanja potomstva.“

U toj „futurističkoj“ definiciji nije samo napušteno shvaćanje braka kao raznospolne zajednice, već i shvaćanje braka kao monogamne zajednice.

Što se već spomenutog „Leptirova učinka“ tiče, ovdje ću slikovito pokazati kako se on potvrđuje i u semantičkom ratu oko definicije braka. Naime, glavne mete napada homoseksualnih udruga i njihovih moćnih medijskih i političkih ortaka – u demonizacije pristaša tradicionalnog shvaćanja braka – u pravilu su najpoznatiji i najutjecajniji pojedinci „s druge strane barikade“.

U konkretnom slučaju, u Hrvatskoj je to svjetska prvakinja u skoku u vis i planetarno popularna atletičarka Blanka Vlašić, a ovdje, kod „nas“, u Americi, to je neslužbeni svjetski prvak u inovativnoj dječoj neurokirurgiji, karizmatični zagovornik konzervativnog (republikanskog) svjetonazora i jedan od najizglednijih predsjedničkih kandidata Republikanske stranke u 2016. **dr. Benjamin Solomon "Ben" Carson, Sr.**

Kako je Blanka dobro poznata mojim čitateljima, priču o zalaganju za tradicionalnu definiciju braka, započet ću s dr. Benom Carsonom.

Benjamin Solomon "Ben" Carson, Sr. ugledni je i slavni američki dječji neurokirurg (rođen je 18. rujna 1951.). Ravnatelj je pedijatrijske neurokirurgije na jednoj od najboljih bolnica u svijetu: Johns Hopkins, u Baltimorea, u državi Maryland.

Ne samo što je izvrstan kirurg, već je i kirurški inovator koji je pažnju masovnih medija i svjetsku slavu stekao nakon što je uspješno kirurški odvojio jednojajčane njemačke sijamske blizanke **Leu i Tabeu** (Tea je, nažalost, umrla neposredno nakon operacije zbog metaboličkih komplikacija tijekom 30-satne operacije) čije su glavice, tjemena, bile spojene.

Otac i majka, **Peter i Nelly Block** pridržavaju njihove 13-mjesečne blizanke Leu i Tabea neposredno prije povijesne operacije tima Bena Carsona.

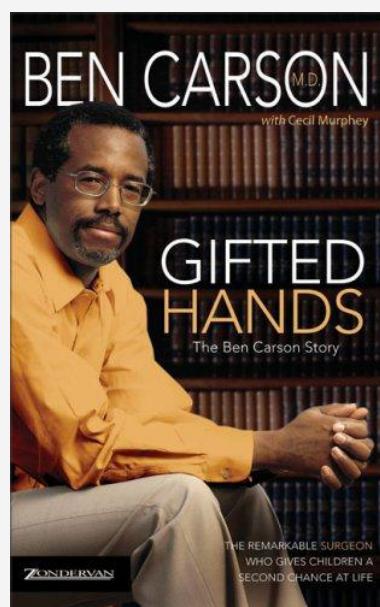

Lea Block preživjela je operaciju, njen operater teško će preživjeti tvrdnju da je brak zajednica muškarca i žene.

Za spomenuto pionirsko i druga profesionalna ostvarenja, ali, budimo iskreni, i zbog činjenice što je kao uspješni i slavni Afro-Amerikanac (politički podobna riječ za negdašnje „crnce“) dragocjen za ovdašnju Republikansku stranku i konzervativnu javnost, predsjednik **George W. Bush** odlikovao ga je 2008. Predsjedničkom medaljom slobode, najvišim mirnodopskim (civilnim) odličjem u Americi.

Na ovogodišnjem Molitvenom doručku **Baracka Obama** održao je glavni govor kojim je fascinirao nazočne, posebno tradicionaliste i republikance, a njegov je govor na youtubeu do trenutka pisanja ovog eseja pogledan 2.8 milijuna puta:

Govor u kojem je odlučno branio pravo na istinu, slobodu govora, kritizirao jednoumnu političku ispravnost/korektnost, zdravstvenu reformu i srljanje Amerike u dužničko ropstvo, donio mu je ogromnu popularnost u tradicionalnim i konzervativnim američkim institucijama i medijima jer je sadržavao i implicitnu kritiku predsjedničkog mandata Baracka Obama koji je govoru nazočio. Taj ga je govor uvrstio u uski krug potencijalnih republikanskih predsjedničkih kandidata.

Autobiografska knjiga „Nadarene ruke“ prema kojoj je 2009 snimljen igrani film; režija Thomas Carter; glavne uloge Cuba Gooding Jr. i Kimberly Elise.

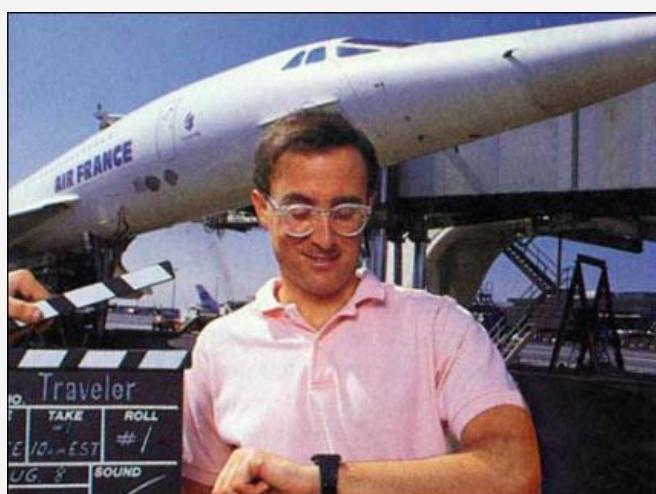
Nekako u isto vrijeme kao i naša Blanka u Hrvatskoj, dr. Ben se našao na meti razorne kritike „liberalnih“ (znači navodnika stavljam jer bi srž liberalizma trebala biti sloboda izražavanja SVAKOGA mišljenja i uvjerenja) stavotvoritelja, ali i studenata vlastitoga sveučilišta na kojem je ove godine trebao biti glavni govornik na svečanosti dodjele diploma, što se u Americi smatra najvećom počašću.

Povod kritici i potpisivanju studentske peticije da mu se zabrani govor na promociji, bila je ova izjava o braku koju je dao u intervjuu televiziji Fox News: „Moje je mišljenje da je brak zajednica muškarca i žene. Brak je dobro postavljeni, temeljni stup društva i nijedna grupa, bili to homoseksualci, udruga NAMBLA (udruga koja zagovara ljubavne i spolne veze odraslih muškaraca i djece: The National Man-Boy Love Association – napomena S.L.) ili ljudi koji vjeruju u bestijalnost (sodomiju) – nema veze tko su ti ljudi, oni ne trebaju dobiti priliku da promijene definiciju braka.“

Nakon što se je našao pod udarom liberalnih stavotvoritelja zbog stavljanja u istu rečenicu homoseksualaca, pedofila i sodomista i nakon što su studenti prikupili preko tisuću potpisa na zahtjevu da mu se „kao nepriličnom govorniku“ uskrati pravo da govoriti na njihovojoj promociji, dr. Ben Carson je dekanu Medicinskog fakulteta Johns Hopkins **dr. Paulu Rothmanu** poslao kratko e-pismo u kojem ga obavještava da nema nakanu govoriti na promociji: „Uzimajući u obzir nacionalnu medijsku reakciju na moju vjeru u tradicionalni brak, mislim da bi bilo u najboljem interesu studenta da se dragovoljno povučem od govora na promociji. Moja bi nazočnost odvukla pažnju od istinske slavljeničke naravi tog dana. Promocije nije zbog mene, već je zbog studenata i njihova uspjeha.“

U pismu je ipak jasno izrazio svoj stav o slobodi govora i apsurdnosti političke korektnosti koje je postao žrtvom, jer je često protiv nje javno istupao: „Jednog dana u budućnosti, to je moja nada i molitva, inzistiranje na političkoj korektnosti će se smanjiti i mi ćemo naglasak početi stavljati na razumnu raspravu o razlikama među nama, kako bismo mogli rješavati probleme i osmislići pravac kretanja koji će uključiti svakoga od nas.“

Iako je postao nepodobnjim i nepoželjnim govornikom (za studente) i moralnim vragom ili gubavcem za „liberalne“ medije, ipak se našao jedan ugledni novinar i stavotvoritelj koji je javno obranio njegovo pravo na slobodu izražavanja mišljenja i uvjerenja. Bio je to vrlo ugledni komentator New Yorkera, istraživač i TV voditelj **Michael Kinsley** koji je ukazao na kulturni paradoks: dok se svaki „izlazak iz ormara“ poznatih osoba „veseljaka“ (homoseksualaca) slavi kao junačko djelo, istodobno se izjava da je brak zajednica muškarca i žene proglašava homofobnom i nacističkom. Ne treba ni spominjati: i sam je postao predmet kritike zagovornika „braka za sve“.

Michael Kinsley: jedan od rijetkih koji vjeruje da je sloboda mišljenja važnija od političke korektnosti.

Isti razlozi koji su potaknuli ovdašnju medijsku hajku na dr. Bena Carsonu, u Lijepoj našoj, koliko vidim, javlja se u pokušaju javnog sramoćenja i ekonomskog uništavanja veličanstvene atletičarke i velike pobjednice Blanke Vlašić.

Nakon što je vrlo javno izrazila svoje mišljenje i uvjerenje o tome što je za nju brak, prema njoj je usmjerena agresija dijela krajne militantne i nesnošljive ANONIMNE hrvatske manjine: spolne i „intelektualne“.

A Blanka je zapravo rekla ono što iskreno misli i vjeruje najveći dio ljudi: „Obitelj je stup društva. I u svakoj obitelji sve započinje s muškarcem i ženom. I zato je od iznimne važnosti da na sve načine, pa tako i zakonski ovim referendumom zaštitimo brak kao takvu zajednicu.“

Svjetska prvakinja u skoku u vis Blanka Vlašić javno zagovara tradicionalno shvaćanje braka.

Slično je kazao i njen otac i trener Joško Vlašić. „Za mene je brak zajednica žene i muškarca i podržavam inicijativu da se to uvede u hrvatski Ustav.“

I dok Blanka i Ben imaju potpuno isto mišljenje o braku, ipak postoje razlike u naravi napada na njih. Ovdje kod „nas“ u Americi sve su kritike dr. Bena Carsonu javne i potpisane, dok je najopakiji i najpodlijiji napad na Blanku Vlašić bio tipično hrvatski: tvoran, anoniman, podao, zaplotnjački.

Mediji su tako objavili pismo anonimnog zaplotnjaka:

„Draga Blanka,

Ti ne predstavljaš samo sebe, svojeg oca i svoju uzornu obitelj, ti predstavljaš i sve one proizvode od čije prodaje živiš! Tvoji sponzori su velike kompanije koje se trude prikazati u svjetlu društvene osviještenosti, tolerancije, potpore različitosti; velike kompanije u kojima rade i od kojih kupuju upravo ti pederi i lezbe, bipsiči i ostali queerovci koji za Tebe, draga, predstavljaju izopačenost i gadost socijalne revolucije.

Sad je na tim kompanijama i šefovima njihovih marketinga da reagiraju (ili ne reagiraju) na ovaj tvoj nastup i pokažu koji je to stav njih i njihovih kompanija koje po svuda lijepe 'društvenu odgovornost' kao okosnicu svojeg poslovanja. Ja sam svoju društvenu odgovornu akciju obavio i njima javio da su kroz Tebe i Tvoje rečenice i oni jednostavno protiv.“

Anonimno denunciranje sam anonimni pisac tog podlog pisma smatra „društveno odgovornom akcijom“, a takvom je smatraju i naši „liberalni“ stavotvoritelji.

Kako i sam brak smatram zajednicom muškarca i žene, a zalažem se i za sva ljudska prava istospolnih zajednica, osim prava da tu zajednicu nazivaju brakom i da usvajaju djecu, mislim da je u pravu dr. Ben Carson kad tvrdi da će doći vrijeme kad će sloboda izražavanja mišljenja i uvjerenja biti važnija od dvolične i opasne – političke korektnosti.

Jer kao što filmska kritičarka, književnica, prevoditeljica i deklarirana lezbijka Mima Simić ima puno pravo u emisiji HTV-a „Nedjeljom u 2“ tvrditi da Isus Krist ne bi odobrio raspisivanje referenduma o definiciji braka (izjavila je: „Isus nikad ne bi stavio potpis na njihov referendum jer ne bi dopustio da neki građani budu tretirani kao drugorazredni.“), isto tako Blanka Vlašić, Ben Carson i svatko od nas ima pravo na slobodno izražavanje potpuno oprečnih stajališta: o braku, obitelji i – Isusu Kristu. Jer tko zna: kako znamo da su putovi Božji nedokučivi, možda bi se Isus ovog puta ipak potpisao na zahtjev za referendumom.

Govor dr. Benja Carson-a koji ga je promaknuo u ikonu „crnog“, republikanskog, konzervativizma